اصفهان امروز

روزنامه فرهنگی، اجتماعی با روش خبری - تحلیلی - اطلاع رسانی
بنیانگذار: عبدالمحمد اکبری | تاسیس: ۱۳۸۳
صاحب امتیاز: شرکت رسانه رویداد پارسی
مدیرمسئول: امیر اکبری سردبیر: سید مهدی رضوی
شنبه ۱۶ آبان ۱۴۰۵ / سال بیست و دوم / دوره جدید / شماره ۵۵۲۱ | 07Nov2026

نشانی: اصفهان، میدان آزادی، خیابان دانشگاه نرسیده به حکیم نظامی، کوچه شهید مصطفی روحانی (شماره ۱۹)، پلاک ۶، ساختمان رویداد پارسی
تلفن: ۳۶۲۹۳۷۵۰-۰۳۱ (ده خط) فاکس: ۳۶۲۹۳۳۹۲ - ۰۳۱
لیتوگرافی و چاپ: شاخه سبز توزیع: رویداد پارسی

امتیاز در رتبه‌بندی روزنامه‌های سراسر کشور
ضریب کیفی: ۸۴/۷ رتبه آگهی: ۱

آیین نامه اخلاق حرفه ای در لینک -«درباره ما-«سایت اصفهان امروز منتشر شده است.
www.esfahanemrooz.ir

www.roydadiran.com
www.esfahanemrooz.ir

عضو تعاونی مطبوعات، انجمن مدیران رسانه

@esfahanemrooz esfahanemrooz esfahanemrooz @esfahanemrooz

خورزوق؛ پایتخت سفره قلمکار ایران

هنر چیت‌سازی و قلمکاری از جمله هنرهای دیرینه و ارزشمند ایرانی است که با وجود تغییر ابزارها، مواد اولیه و شیوه‌های تولید، همچنان در کارگاه‌های سنتی استان اصفهان زنده مانده است؛ هنری که ریشه در تاریخ و فرهنگ ایران دارد و امروز شهر خورزوق در شهرستان برخوار را به یکی از مهم‌ترین قطب‌های تولید پارچه‌های نقش‌دار و سفره‌های قلمکار کشور تبدیل کرده است.

چیت‌سازی که امروزه بسیاری از مردم آن را با عنوان قلمکاری می‌شناسند، هنری مبتنی بر نقش‌اندازی و رنگ‌آمیزی پارچه است که در گذشته با استفاده از رنگ‌های طبیعی، مواد گیاهی و روش‌های دستی انجام می‌شد. این هنر در دوره صفوی به اوج رونق رسید و در دوره‌های بعد نیز جایگاه خود را در میان صنایع‌دستی ایران حفظ کرد. در شیوه سنتی چیت‌سازی، پارچه‌های نخی ابتدا برای چند روز در آب جاری قرار می‌گرفتند تا مواد اضافی از الیاف آن‌ها خارج شود. سپس استادکاران با بهره‌گیری از ترکیبات طبیعی مانند روناس، اسپرک، پوست گردو، نیل، کتیرا و روغن کنجد، رنگ‌های مورد نیاز را آماده کرده و نقش‌های متنوعی را روی پارچه اجرا می‌کردند. نقش‌های گل‌وبته، اسلیمی، ختایی، شکارگاه و صحنه‌های بزم و رزم از جمله طرح‌های رایج این هنر بودند. با گذشت زمان، استفاده از رنگ‌های شیمیایی و مهرهای چوبی آماده، جایگزین بخشی از روش‌های دشوار گذشته شد و تولید پارچه‌های نقش‌دار سرعت بیشتری پیدا کرد.

✔ تفاوت قلمکاری اصیل و چیت‌سازی

سجاد تیموری، از فعالان هنرهای سنتی در بازار میدان امام اصفهان، با اشاره به تفاوت این دو هنر اظهار کرد: بسیاری از مردم سفره‌های نقش‌دار اصفهان را که با مهرهای چوبی تولید می‌شوند، قلمکاری می‌نامند؛ در حالی که عنوان دقیق‌تر این شیوه، چیت‌سازی است. او افزود: در قلمکاری اصیل، هنرمند باید طرح و رنگ‌آمیزی را به‌صورت مستقیم و با قلم روی پارچه اجرا کند، اما در چیت‌سازی نقش‌ها با استفاده از مهرهای چوبی به پارچه منتقل می‌شوند. به گفته تیموری، قلمکاری اصیل به دلیل ظرافت، دقت و زمان بیشتری که برای تولید نیاز دارد، از ارزش هنری و اقتصادی بالاتری برخوردار است.

✔ خورزوق؛ قطب تولید سفره‌های قلمکار کشور

در میان شهرهای استان اصفهان، خورزوق به دلیل فعالیت گسترده کارگاه‌های تولید سفره قلمکار، جایگاه ویژه‌ای دارد. این شهر با بیش از ۸۰ کارگاه فعال، بیش از ۹۰ درصد سفره‌های قلمکار کشور را تولید می‌کند و به همین دلیل به عنوان پایتخت سفره قلمکار ایران شناخته می‌شود. هنرمندان خورزوق با بهره‌گیری از تجربه نسل‌های گذشته و تلفیق روش‌های سنتی و جدید، محصولات متنوعی را برای بازارهای داخلی و خارجی تولید می‌کنند. نقش‌های گل‌ومرغ، اسلیمی، ختایی، شکارگاه و طرح‌های تاریخی از جمله نقوش پرکاربرد در محصولات این شهر هستند.

✔ گسترش کاربرد قلمکاری در زندگی امروز

تغییر نیازهای بازار موجب شده است کاربرد پارچه‌های قلمکار از سفره و رومیزی فراتر برود و به حوزه‌هایی مانند دکوراسیون داخلی و طراحی پوشاک نیز گسترش یابد. تیموری با اشاره به این موضوع گفت: امروزه از پارچه‌های قلمکار برای تولید پرده، کوسن، پاف، مسند کیف و لباس استفاده می‌شود و این هنر حتی در طراحی فضاهای مدرن نیز جایگاه پیدا کرده است. با وجود تحولات ایجادشده در شیوه تولید، حفظ اصالت چیت‌سازی و قلمکاری همچنان ضرورتی مهم به شمار می‌رود. حمایت از کارگاه‌های سنتی، آموزش مهارت‌های اصیل به نسل جوان، معرفی صحیح این هنرها و توجه به استادکاران می‌تواند زمینه استمرار این میراث ارزشمند را فراهم کند. چیت‌سازی و قلمکاری تنها هنر نقش‌آفرینی بر پارچه نیستند، بلکه بخشی از هویت تاریخی و فرهنگی ایران محسوب می‌شوند؛ میراثی که امروز در کارگاه‌های اصفهان و به‌ویژه خورزوق، همچنان با رنگ و نقش، روایتگر ذوق و هنر ایرانی است.

روایت دیوار جنجالی تالار تیموری؛ می‌گویند ۶۰۰ ساله نبود

معاون میراث فرهنگی اصفهان در واکنش به انتشار فیلمی درباره تخریب بخشی از دیوار تالار تیموری گفت: دیوار مورد بحث نه‌تنها قدمتی ۶۰۰ ساله ندارد، بلکه در دهه ۷۰ با هدف جداسازی محوطه تالار تیموری از باغ چهل‌ستون احداث شد.

انتشار ویدئویی در شبکه‌های اجتماعی با ادعای تخریب بخشی از دیوار تاریخی تالار تیموری اصفهان برای تسهیل عبور و مرور، واکنش‌هایی را در میان کاربران فضای مجازی و علاقه‌مندان میراث فرهنگی به دنبال داشت؛ موضوعی که در آن از دیوار مورد بحث به‌عنوان بخشی از یک بنای ۶۰۰ ساله یاد شده بود.

با این حال، مسئولان میراث فرهنگی و شهرداری اصفهان با رد این ادعا اعلام کردند دیوار مورد اشاره اساساً قدمت تاریخی ندارد و در دهه ۷۰ با مصالح جدید و صرفاً با کارکرد جداسازی دو محوطه احداث شده است.

✔ دیوار جنجالی چه زمانی ساخته شد؟

سید روح‌الله سیدالعسکری، معاون میراث فرهنگی اداره‌کل میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع‌دستی استان اصفهان، در واکنش به انتشار این ویدئو اظهار کرد: دولتخانه صفوی یکی از بناهای شاخص تاریخی اصفهان است که متأسفانه در طول دهه‌های گذشته بخش‌هایی از آن تخریب شده بود و با اقدامات میراث فرهنگی، فضای این مجموعه احیا شد؛ البته فعالیت‌های مرمتی در این محدوده همچنان ادامه دارد.

او با اشاره به ادعای تخریب دیوار ۶۰۰ ساله تالار تیموری افزود: دیواری که در فضای مجازی از آن با عنوان دیوار ۶۰۰ ساله یاد شده، در دهه ۷۰ برای جداسازی باغ کاج و تالار تیموری از محوطه باغ چهل‌ستون احداث شده است.

✔ دیوار آجری؛ یک جداکننده غیر تاریخی

در همین زمینه، سیدمهدی موسوی‌موحد، معاون بازآفرینی و بافت تاریخی سازمان نوسازی و بهسازی شهرداری اصفهان نیز با تشریح پیشینه این محدوده گفت: بناهای این مجموعه در گذشته به‌صورت یکپارچه و در قالب دولتخانه صفوی در کنار یکدیگر قرار داشتند و مجموعه‌ای متصل از کاخ‌ها، باغ‌ها و فضاهای تاریخی را تشکیل می‌دادند.

او ادامه داد: در دوره‌های بعد، به‌منظور افزایش امنیت مجموعه چهل‌ستون، بخشی از این محدوده از باغ موزه چهل‌ستون تفکیک شد و دیوارهایی با مصالحی از جمله آجر زبره و ملات ماسه‌سیمان احداث شد که صرفاً نقش جداکننده داشتند. موسوی‌موحد با اشاره به تصاویر منتشرشده در فضای مجازی تصریح کرد: یکی از بخش‌هایی که در این فیلم‌ها به آن استناد شده، دیوار و دری است که با آجر زبره و ملات ماسه‌سیمان ساخته شده و برخلاف ادعای مطرح‌شده، یک تیغه جداکننده غیرتاریخی است و ارتباطی با دیوارهای تاریخی ۶۰۰ ساله ندارد.

✔ مرمت تالار تیموری در دستور کار میراث فرهنگی و شهرداری

معاون بازآفرینی و بافت تاریخی سازمان نوسازی و بهسازی شهرداری اصفهان همچنین با اشاره به آسیب‌های واردشده به تالار تیموری در جریان جنگ رمضان اظهار کرد: این بنای تاریخی از جمله آثار شاخص اصفهان است که در جریان این جنگ آسیب دید و بخشی از گره‌چینی‌های چوبی آن از بین رفت و خسارت جدی به آن وارد شد. او افزود: بر همین اساس، برنامه میراث فرهنگی و شهرداری اصفهان بر این است که با مشارکت یکدیگر نسبت به مرمت و احیای این بنای ارزشمند اقدام کنند.

✔ تالار تیموری؛ یادگار ۶۰۰ ساله تاریخ اصفهان

تالار تیموری از بناهای تاریخی بجامانده از دوره تیمور گورکانی است که در سال ۸۰۵ هجری قمری به دستور تیمور در مجاورت باغ نقش ساخته شد و در دوره صفویه توسعه یافت. این بنا در محدوده دولتخانه صفوی قرار دارد و به‌عنوان بخشی از این مجموعه تاریخی شناخته می‌شود.

این اثر تاریخی در ورودی شرقی باغ‌موزه کاخ چهل‌ستون اصفهان واقع شده و در مجاورت مجموعه‌هایی همچون رکیب‌خانه، محل استقرار موزه هنرهای تزئینی، جبه‌خانه، محل استقرار موزه هنرهای معاصر و تالار اشرف قرار دارد. با این توضیحات، آنچه در روزهای اخیر در فضای مجازی به‌عنوان تخریب دیوار ۶۰۰ ساله تالار تیموری مطرح شده، بنا بر اظهارات مسئولان میراث فرهنگی و شهرداری اصفهان، مربوط به یک دیوار جداکننده متعلق به دهه ۷۰ است؛ هرچند حفاظت و مرمت تالار تیموری به‌عنوان یکی از آثار ارزشمند تاریخی اصفهان، همچنان ضرورتی جدی و نیازمند توجه و پیگیری مستمر است.

موزه‌های پایدار؛ معماری در خدمت فرهنگ و محیط‌زیست

موزه‌های معاصر در حال عبور از نقش سنتی خود به‌عنوان محل نگهداری و نمایش آثار هستند. این مجموعه‌ها امروز می‌توانند به بخشی از زیرساخت فرهنگی و زیست‌محیطی شهرها تبدیل شوند؛ فضاهایی که افزون بر حفاظت از میراث و ارائه تجربه هنری، درباره مصرف منابع، تغییرات اقلیمی و رابطه انسان با طبیعت نیز پیام روشنی منتقل می‌کنند

نمونه‌هایی از برزیل، ایالات متحده و آفریقای جنوبی نشان می‌دهد که پایداری در معماری موزه، تنها به نصب پنل خورشیدی یا افزودن فضای سبز محدود نیست و می‌تواند از انتخاب محل و فرم بنا تا بازآفرینی ساختمان‌های موجود و شیوه حرکت بازدیدکنندگان را دربرگیرد

اهمیت این موضوع در موزه‌ها دوچندان است. ساختمان موزه برای حفاظت از بسیاری از آثار باید دما، رطوبت و نور را در محدوده‌ای کنترل‌شده نگه دارد؛ الزاماتی که گاه با کاهش مصرف انرژی و بهره‌گیری گسترده از شرایط طبیعی تعارض پیدا می‌کنند. ازاین‌رو، طراحی پایدار در چنین مجموعه‌هایی نیازمند ایجاد تعادل میان آسایش بازدیدکننده، حفاظت از آثار و کاهش فشار بر محیط‌زیست است.

✔ موزه فردا؛ پاسخ معماری به اقلیم ساحلی

موزه فردا در محدوده بندری ریودوژانیرو و در کنار خلیج گوانابارا قرار گرفته است. شرایط گرم و مرطوب منطقه و تابش شدید خورشید از عوامل اصلی شکل‌گیری راهبردهای طراحی این بنا بوده‌اند.

فرم کشیده و افقی ساختمان، ارتباطی بصری با خط ساحلی برقرار می‌کند و در عین حال امکان ایجاد سایه در پیرامون آن را افزایش می‌دهد

بنا به نشانه‌ای شهری تبدیل شده، اما طراحی آن می‌کوشد میان جلوه‌معماری و پاسخ‌گویی به شرایط اقلیمی پیوند برقرار کند. پنل‌های خورشیدی متحرک از شناخته‌شده‌ترین ویژگی‌های موزه هستند. این صفحات در امتداد بخش بالایی ساختمان قرار گرفته‌اند و با تغییر موقعیت خورشید جهت خود را تنظیم می‌کنند.

چنین سامانه‌ای امکان بهره‌گیری مؤثرتر از تابش خورشید و تأمین بخشی از برق مورد نیاز مجموعه را فراهم می‌سازد. حرکت پنل‌ها همچنین به کنترل دریافت مستقیم تابش کمک می‌کند؛ موضوعی که در اقلیم گرم، برای کاهش بار سرمایشی اهمیت دارد. سایه‌اندازها و صفحات متحرک در کنار هم می‌توانند شدت نور و گرمای ورودی را تعدیل کنند و شرایط مناسب‌تری برای فضاهای داخلی به‌وجود آورند. موزه فردا از آب خلیج گوانابارا در سامانه سرمایشی خود استفاده می‌کند.

✔ گلنستون؛ موزه‌ای که طبیعت بخشی از تجربه آن است

موزه گلنستون در پوتوماک ایالت مریلند، در پهنه‌ای سرسبز و دور از تراکم متعارف مراکز شهری قرار دارد. مجموعه از گالری‌ها، فضاهای نمایشگاهی و چشم‌اندازهای طبیعی تشکیل شده است. بازدیدکننده برای رفتن از یک بخش به بخش دیگر، بخشی از مسیر را در فضای باز طی می‌کند؛ بنابراین تجربه موزه تنها به حضور در سالن‌های نمایش محدود نمی‌شود.

تغییر نور، صدای محیط، پوشش گیاهی و دگرگونی فصل‌ها به عناصر همراه بازدید تبدیل می‌شوند. ساختمان‌های نمایشگاهی ارتفاعی محدود دارند تا بر چشم‌انداز طبیعی مسلط نشوند.

حجم‌ها میان درختان، چمنزارها و مسیرهای پیاده جای گرفته‌اند و پنجره‌ها، حیاط‌ها و قاب‌های دید، ارتباطی کنترل‌شده میان فضای داخل و بیرون برقرار می‌کنند.

این سازه‌دهی به بازدیدکننده امکان می‌دهد در فاصله میان دو گالری با محیط طبیعی روبه‌رو شود و از ریتمی آرام‌تر برای مشاهده آثار بهره ببرد. معماری در اینجا به جای آنکه طبیعت را پس‌زمینه‌ای دوردست قرار دهد، آن را در توالی فضایی بازدید وارد می‌کند. حیاط آبی مرکزی یکی از عناصر شاخص مجموعه است.

✔ زایتس؛ حفظ میراث صنعتی با تغییر کاربری

موزه هنر معاصر آفریقا زایتس در کیپ‌تاون، در سیلوی تاریخی غله و در محدوده بندری شهر شکل گرفته است.

این سازه صنعتی پس از پایان کار کرد اصلی خود می‌توانست تخریب شود یا برای مدتی طولانی بلااستفاده بماند. انتخاب راهبرد حفظ و تغییر کاربری، امکان داد بخش مهمی از ساختمان موجود در خدمت یک عملکرد فرهنگی تازه قرار گیرد. این تصمیم از منظر زیست‌محیطی اهمیت دارد، زیرا تخریب و ساخت دوباره معمولاً به مصرف مصالح، انرژی، حمل‌ونقل و تولید پسماند منجر می‌شود. در فرایند بازطراحی، استوانه‌های بتنی بلند سیلو به فضاهای نمایشگاهی و ارتباطی تبدیل شدند.

برای شکل‌گیری گالری‌ها، بخش‌هایی از جدارهای داخلی برش خوردند و اصلاح شدند. همچنین با گشودن قسمت‌هایی از سیلو، فضای مرکزی بزرگی به وجود آمد که به سازمان‌دهی حرکت بازدیدکنندگان کمک می‌کند.

✔ آکادمی علوم کالیفرنیا؛ بامی زنده برای شهر

آکادمی علوم کالیفرنیا در پارک گلدن گیت سان‌فرانسیسکو، موزه تاریخ طبیعی، آکواریوم و افلاکنما را در یک مجموعه گرد آورده است. شناخته‌شده‌ترین ویژگی زیست‌محیطی آن بام زنده و تپه‌مانندی است که حدود ۲٫۵ هکتار وسعت دارد و با گونه‌های گیاهی بومی منطقه پوشیده شده است.

فرم موج‌دار بام، ادامه‌ای از تپه‌ها و پوشش گیاهی پارک به نظر می‌رسد و می‌کوشد مرز میان معماری و منظر طبیعی را کاهش دهد. پوشش گیاهی بام، افزون بر ارزش بصری، کارکردهای محیطی دارد. گیاهان و لایه‌های خاک بخشی از آب باران را جذب و نگهداری می‌کنند و سرعت رواناب سطحی را کاهش می‌دهند.

این عملکرد می‌تواند فشار وارد بر شبکه جمع‌آوری آب باران را کمتر کند. خاک و پوشش گیاهی همچنین به تعدیل دمای سطح بام کمک می‌کنند؛ در روزهای گرم از گرم‌شدن مستقیم سقف می‌کاهند و در شرایط سردتر، مانند لایه‌ای عایق در برابر انتقال حرارت عمل می‌کنند. برآمدگی‌های بام در بخش‌هایی با پنجره‌های سقفی همراه شده‌اند تا نور طبیعی به فضاهای داخلی برسد.

✔ از فناوری تا مسئولیت شهری

مقایسه این چهار نمونه نشان می‌دهد که موزه پایدار یک الگوی واحد و قابل تکرار در همه اقلیم‌ها ندارد. موزه فردا از موقعیت ساحلی، انرژی خورشیدی و سامانه سرمایش مبتنی بر آب پیرامون بهره می‌گیرد؛ گلنستون طبیعت را در مسیر و تجربه بازدیدوار می‌کند.

زایتس با حفظ سازه صنعتی، از تخریب و ساخت‌وساز غیرضروری می‌کاهد؛ و آکادمی علوم کالیفرنیا بام را به سطحی زنده و آموزشی تبدیل می‌کند.

هر پروژه متناسب با زمینه جغرافیایی، تاریخی و عملکردی خود راهبرد متفاوتی برگزیده است. با این حال، اجرای چنین راهکارهایی نیازمند ارزیابی دقیق است.

پنل خورشیدی زمانی مفید خواهد بود که میزان تولید هزینه نگهداری و اثر آن بر عملکرد کلی ساختمان سنجیده شود. استفاده از آب دریا یا خلیج نیز باید با پایش کیفیت و دمای آب خروجی همراه باشد. بام سبز به انتخاب گونه‌های سازگار، نگهداری مناسب و بررسی ظرفیت سازه نیاز دارد.

این مسیر، موزه را از مصرف‌کننده منابع به الگویی برای شهروندان، مدیران شهری و نسل‌های آینده تبدیل می‌کند.

اصفهان، هنر ایرانی را با ذائقه چینی‌ها به بازار عرضه می‌کند

رئیس اتحادیه صنایع دستی اصفهان از اجرای طرحی هدفمند برای تولید محصولات صنایع دستی متناسب با سلیقه، فرهنگ و نمادهای کشورهای هدف صادراتی خبر داد و گفت: در نخستین گام، هنرمندان اصفهانی با حفظ اصالت و تکنیک‌های هنر ایرانی، محصولاتی با بهره‌گیری از نمادها و المان‌های فرهنگی چین طراحی و تولید می‌کنند تا زمینه ورود صنایع دستی اصفهان به بازار این کشور و توسعه صادرات محصولات خلاق فراهم شود.

به گزارش ایرنا، مجدالدین تاج ضمن اشاره به برنامه‌ریزی برای جذب گردشگران چینی به اصفهان اظهار داشت: در پی مطرح شدن پیشنهاد حضور گردشگران چینی در اصفهان و ضرورت آماده‌سازی ظرفیت‌های گردشگری و خدماتی استان برای میزبانی از این گردشگران، ایده‌ای در حوزه صنایع دستی شکل گرفت تا محصولات هنری اصفهان نیز متناسب با سلیقه و فرهنگ مخاطبان چینی طراحی و تولید شود. او افزود: بر همین اساس به این نتیجه رسیدیم که هنرمندان صنایع دستی اصفهان می‌توانند با حفظ سنت‌ها، اصالت، تکنیک‌ها و ویژگی‌های هنری آثار ایرانی از نمادها، المان‌ها، روایت‌ها و عناصر فرهنگی کشورهای هدف نیز در طراحی محصولات خود استفاده کنند؛ به‌گونه‌ای که محصول نهایی همچنان هویت و هنر ایرانی داشته باشد اما از نظر نقش، رنگ، کاربرد و مفهوم فرهنگی با سلیقه مخاطب خارجی نیز تناسب پیدا کند.

تاج گفت: این طرح در گام نخست با تمرکز بر بازار چین دنبال می‌شود و هدف ما تنها تولید یک محصول جدید نیست، بلکه می‌خواهیم صنایع دستی اصیل اصفهان را با شناخت دقیق از بازارهای هدف بازطراحی کنیم تا هم گردشگران خارجی هنگام سفر به اصفهان بتوانند این محصولات را خریداری کنند و هم زمینه صادرات آن‌ها به کشورهای مقصد فراهم شود.

✔ تلفیق هنر ایرانی با نمادهای فرهنگی چین

رئیس اتحادیه صنایع‌دستی اصفهان برای تشریح این ایده به هنرهای سنتی اصفهان اشاره کرد و گفت: به‌عنوان مثال در هنر میناکاری می‌توان با حفظ شیوه و تکنیک اصیل میناکاری اصفهان از نمادهایی مانند اژدها که در فرهنگ چین جایگاه ویژه‌ای دارد، استفاده کرد و در چنین محصولی، تکنیک و هویت هنری متعلق به اصفهان است اما نقش و نماد به‌کاررفته با علایق و فرهنگ مخاطب چینی تناسب دارد.

او ادامه داد: در واقع، قرار نیست صنایع دستی دیگری تولید کنیم یا هویت هنر خودمان را کنار بگذاریم، بلکه می‌خواهیم میناکاری، قلمزنی، نگارگری، هنرهای چوبی و دیگر رشته‌های صنایع دستی اصفهان را با استفاده از نمادها و المان‌های فرهنگی کشورهای هدف به محصولاتی کاربردی و جذاب برای مصرف‌کنندگان آن کشورها تبدیل کنیم. رئیس اتحادیه صنایع‌دستی اصفهان بر اهمیت شناخت فرهنگ و سلیقه مخاطبان خارجی تاکید و تصریح کرد: برای توسعه صادرات دیگر نمی‌توان تنها به تولید محصولات سنتی و عرضه آن‌ها در بازارهای داخلی یا خارجی اکتفا کرد، امروز باید بازارهای هدف را به‌درستی بشناسیم و محصولات خود را متناسب با فرهنگ، نیاز، سلیقه و قدرت خرید مصرف‌کنندگان آن بازارها بازپردازی کنیم.

✔ فراخوان از هنرمندان اصفهانی برای طراحی محصولات ویژه بازار چین

تاج از انتشار فراخوان اتحادیه صنایع دستی اصفهان برای مشارکت هنرمندان در این طرح خبر داد و گفت: در همین راستا از هنرمندان صنایع دستی دعوت کرده‌ایم تا هر یک به‌عنوان نمونه، سه محصول با ویژگی‌های مورد نظر طراحی و تولید و به اتحادیه معرفی کنند. او افزود: پس از دریافت آثار، محصولات ارائه‌شده مورد داوری و ارزیابی قرار می‌گیرند و در نهایت مجموعه‌ای منتخب از آثار با قابلیت عرضه در بازار هدف شکل خواهد گرفت. رئیس اتحادیه صنایع‌دستی اصفهان با اشاره به برنامه‌ریزی برای معرفی این محصولات در نمایشگاه گردشگری و صنایع دستی بیان کرد: امیدواریم در صورت آماده شدن آثار، بتوانیم حدود ۳۰ تا ۴۰ محصول منتخب را در نمایشگاه گردشگری و صنایع دستی که در آذرماه برگزار می‌شود، رونمایی کنیم. او ادامه داد: پس از این مرحله از مسوولان مرتبط و نمایندگان دیپلماتیک کشورها دعوت می‌کنیم تا از نزدیک با این محصولات آشنا شوند و زمینه‌های همکاری و عرضه آن‌ها در بازارهای هدف بررسی شود. تاج با اشاره به ضرورت پرهیز از برداشت‌های نادرست فرهنگی در طراحی محصولات گفت: یکی از مهم‌ترین مراحل اجرای این طرح، شناخت دقیق نمادها، المان‌ها، علایق و حساسیت‌های فرهنگی کشور هدف است و به همین دلیل از طریق وزارت امور خارجه مکاتبه‌ای با رایزن فرهنگی ایران در چین انجام داده‌ایم تا اطلاعات لازم درباره فرهنگ، نمادها، سلیقه‌ها و ویژگی‌های مورد علاقه مردم چین در اختیار اتحادیه و هنرمندان قرار گیرد. او خاطرنشان کرد: اگر بازار فروش صنایع دستی متوقف شود، فعالیت هنرمندان نیز با مشکل مواجه خواهد شد و در نهایت نظام استاد و شاگردی و انتقال سینه‌به‌سینه مهارت‌های سنتی آسیب می‌بیند، بنابراین، توسعه بازار و صادرات تنها یک موضوع اقتصادی نیست، بلکه با حفظ و تداوم میراث هنری و فرهنگی اصفهان نیز ارتباط مستقیم دارد. رئیس اتحادیه صنایع‌دستی اصفهان ابراز امیدواری کرد اجرای این طرح بتواند علاوه بر افزایش فروش و صادرات محصولات هنرمندان، الگویی تازه برای حضور هدفمند صنایع‌دستی ایران در بازارهای بین‌المللی ایجاد کند؛ الگویی که در آن اصالت هنر ایرانی حفظ می‌شود و در عین حال با شناخت فرهنگ و سلیقه مخاطبان کشورهای مختلف، امکان حضور مؤثرتر این هنر در زندگی و بازار مصرف آن‌ها فراهم می‌شود.

✔ چین، نخستین مقصد اجرای یک الگوی جدید صادرات صنایع دستی

رئیس اتحادیه صنایع دستی اصفهان در پاسخ به این پرسش که آیا پیش از این نیز تجربه همکاری هنرمندان ایرانی و چینی در چنین زمینه‌ای وجود داشته است، گفت: ممکن است برخی افراد یا مجموعه‌ها در سال‌های گذشته به‌صورت فردی اقداماتی در این زمینه انجام داده یا محصولاتی را به چین ارسال کرده باشند اما اجرای یک برنامه هدفمند و سازمان‌یافته که در آن محصولات صنایع‌دستی ایران با استفاده از نمادها و المان‌های فرهنگی کشور مقصد طراحی و تولید شوند، برای نخستین بار در اصفهان دنبال می‌شود. تاج افزود: امیدواریم پس از انتخاب و رونمایی از محصولات، با دعوت از سفیر چین در ایران و همچنین ارتباط با مسوولان و نمایندگان مرتبط، بتوانیم زمینه معرفی این مجموعه را فراهم کنیم، همچنین همکاری با سفارت ایران در چین، اتاق بازرگانی ایران و چین و صادرکنندگان صنایع‌دستی می‌تواند در شناسایی بازار و ایجاد مسیرهای فروش و صادرات مؤثر باشد. او با اشاره به قابلیت توسعه این الگو در سایر بازارهای خارجی اظهار داشت: اگر بتوانیم این مدل را در بازار چین با موفقیت اجرا کنیم، می‌توانیم آن را برای کشورهای دیگری که با ایران روابط مناسبی دارند از جمله روسیه و دیگر بازارهای هدف، نیز به کار بگیریم.

✔ صنایع‌دستی اصفهان باید وارد زندگی روزمره مردم کشورهای دیگر شود

تاج با تأکید بر اینکه هدف این طرح تنها فروش محصولات به گردشگران خارجی نیست، گفت: ما می‌خواهیم هنر و صنایع‌دستی ایران وارد زندگی روزمره مردم کشورهای دیگر شود و به همین دلیل، کاربردی بودن محصولات در کنار حفظ هویت هنری و فرهنگی آن‌ها برای ما اهمیت زیادی دارد. او ادامه داد: وقتی محصولی متناسب با فرهنگ و سلیقه مخاطب چینی طراحی شود، این امکان وجود دارد که علاوه بر گردشگری و خرید سوغات در زندگی روزمره مردم آن کشور نیز مورد استفاده قرار گیرد و در چنین شرایطی، هنر ایرانی تنها یک محصول تزئینی یا یادگاری نخواهد بود، بلکه می‌تواند جایگاه خود را در بازار مصرف کشورهای دیگر پیدا کند. رئیس اتحادیه صنایع‌دستی اصفهان با اشاره به ظرفیت بالای بازار چین در حوزه محصولات خلاقانه و فرهنگی بیان کرد: بازار چین از ظرفیت اقتصادی و گردش مالی قابل توجهی در حوزه محصولات خلاق برخوردار است و مردم این کشور در مناسبت‌های مختلف فرهنگی و اجتماعی نیز به خرید محصولات متناسب با آن مناسبت‌ها توجه ویژه‌ای دارند، بنابراین، شناخت این فرصت‌ها و طراحی محصولات متناسب با نیازهای آنان می‌تواند برای هنرمندان ایرانی ارزش اقتصادی ایجاد کند. او افزود: طبیعی است که ورود به چنین بازاری در نخستین تجربه نیازمند تلاش، برنامه‌ریزی و شناخت دقیق است اما اطمینان داریم اگر بتوانیم این مدل را به‌درستی اجرا کنیم، می‌تواند به یک مسیر پایدار برای فروش و صادرات محصولات صنایع‌دستی و ایجاد فرصت‌های اقتصادی برای هنرمندان تبدیل شود. تاج با تأکید بر ارتباط مستقیم توسعه بازار و تداوم هنرهای سنتی گفت: اگر بتوانیم مسیر فروش و صادرات صنایع دستی را توسعه دهیم، زمینه احیای نظام استاد و شاگردی نیز فراهم می‌شود؛ زیرا زمانی که تولیدکننده و هنرمند از محل فروش آثار خود درآمد مناسبی داشته باشند، انگیزه بیشتری برای ادامه فعالیت، آموزش و انتقال مهارت‌های هنری به نسل بعد خواهند داشت.

ایتالیا آماده همکاری برای حفاظت از چهلستون

مدیرکل میراث‌فرهنگی، گردشگری و صنایع‌دستی استان اصفهان از اعلام آمادگی سفیر ایتالیا برای همکاری در زمینه حفاظت و مرمت مجموعه جهانی کاخ چهلستون خبر داد.

امیر کرم‌زاده در نشست شورای راهبردی پایگاه جهانی کاخ موزه چهلستون، با تأکید بر اهمیت جهانی این اثر تاریخی اظهار کرد: چهلستون یکی از ارزشمندترین میراث‌های تاریخی کشور و جهان است که حفاظت از آن نیازمند همکاری‌های تخصصی، نگاه مسئولانه و بهره‌گیری از ظرفیت‌های علمی و بین‌المللی است.

او افزود: حفاظت از آثار تاریخی تنها یک وظیفه اداری نیست، بلکه مسئولیتی اجتماعی است و تمامی دستگاه‌های مرتبط، مشاوران و مجموعه‌های علمی باید با رویکردی بلندمدت در صیانت از این آثار مشارکت کنند. مدیرکل میراث‌فرهنگی استان اصفهان با اشاره به ضرورت انجام مطالعات نظام‌مند در حوزه حفاظت و مرمت چهلستون تصریح کرد: شناخت، مستندسازی، آسیب‌شناسی و ارائه راهکارهای تخصصی باید در چارچوبی هماهنگ دنبال شود و نتایج مطالعات مشاوران و دانشگاه هنر نیز برای تدوین برنامه‌ای جامع مورد بررسی قرار گیرد.

کرم‌زاده همچنین از اعلام آمادگی سفیر ایتالیا برای مشارکت در حفاظت از این مجموعه خبر داد و گفت: این همکاری باید از مسیرهای رسمی و با هماهنگی وزارت میراث‌فرهنگی، وزارت امور خارجه و سایر دستگاه‌های مسئول پیگیری شود.

او با اشاره به محدودیت‌های اعتباری در حوزه حفاظت از آثار تاریخی تأکید کرد: با وجود مشکلات مالی، حفاظت از مجموعه‌هایی همچون میدان نقش جهان و کاخ چهلستون از اولویت‌های جدی استان است و باید از تمامی ظرفیت‌های داخلی و بین‌المللی برای صیانت از این میراث ارزشمند استفاده کرد.